

2013. augusztus 30-án benyújtott kereset — Generics (UK) kontra Bizottság

(T-469/13. sz. ügy)

(2013/C 325/73)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Generics (UK) Ltd (Potters Bar, Egyesült Királyság) (képviselők: I. Vandendorre és T. Goetz ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg egészben vagy részben a COMP/39.226 ügyben 2013. június 19-én hozott C(2013) 3803 végleges bizottsági határozatot, amely azt állapította meg, hogy a felperes 2002. január 24-étől 2003. november 1-jéig az EUMSZ 101. cikkbe ütköző egységes és folyamatos jogsértést követett el azáltal, hogy a szabadalmi viták rendezésére irányuló két megállapodást kötött;
- másodlagosan törölje vagy lényegesen csökkentse a kiszabott bírság összegét; és
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes kilenc jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen állapította meg a vitarendezési megállapodások tartalmát, célját és hátterét:
 - a határozat megállapításai a vitarendezési megállapodások helytelen és spekulatív értelmezésén, valamint az akkori feljegyzések túlzottan szelektív kivonatán alapulnak. A határozat nem veszi figyelembe vagy félreértelmezi azon bizonyítékokat, amelyek egyértelműen azt bizonyítják, hogy a vitarendezési megállapodások a Lundbeck érvényesen megadott szabadalmainak oltalmán belül maradtak, és azokat a szabadalommal kapcsolatos tényleges vitával összefüggésben kötötték meg.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy nem vette figyelembe az érvényesen megadott szabadalmak fennállását, és azáltal, hogy a vitarendezési megállapodásokat piacfelosztó megállapodásoknak tekintette:

— a határozat azon megállapítása, hogy a vitarendezési megállapodások cél általi versenykorlátozásnak minősülnek, figyelmen kívül hagyja az érvényesen megadott szabadalmak fennállását, amelyet a felperesnek figyelembe kellett vennie. A határozat tévesen állapítja meg azt, hogy a szabadalmak csak akkortól biztosítanak kizárólagos jogot, ha azokat peres eljárásban megerősítették, illetve hogy a szabadalmi peres eljárások alapvető jelentőségűek a verseny szempontjából, és hogy a felperes köteles lett volna peres eljárást indítani vagy minden más lehetőséget kimeríteni, mielőtt megkötötte a vitarendezési megállapodásokat.

3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és tévesen értékelte a tényeket, amikor azt állapította meg, hogy a vitarendezési megállapodásokban kikötött kifizetések „döntő jelentőséggel” bírtak a cél általi jogsértés megállapításában:

— nincs jogi vagy ténybeli alapja a Bizottság azon megállapításának, hogy a vitarendezési megállapodásokban a felperes számára történő kifizetések kikötése elegendő volt a cél általi jogsértés fennállásának megállapításához. A Bizottság nem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének.

4. A negyedik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és tévesen értékelte a tényeket, amikor nem vette figyelembe a vitarendezési megállapodások megkötésének releváns ténybeli és jogi hátterét:

— a Bizottság a vitarendezési megállapodások értékelése szempontjából döntő jelentőségű tényezőket nem vett figyelembe, így a szabadalmi peres eljárásra vonatkozó releváns jogszabályokat, a szabadalmi peres eljárást vitató akkori feljegyzéseket és a felperes kárai bekövetkezettének kockázatát, valamint a Bizottság saját megállapításait a szabadalmi peres eljárások átlagos időtartamáról. A Bizottság nem tett eleget a bizonyítási kötelezettségének.

5. Az ötödik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen állapította meg azt, hogy a vitarendezési megállapodások nem minősülnek az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdése értelmében vett kivételnek:

— a Bizottság nem elemzi a felperes által benyújtott releváns, megbízható és hiteles érveket és bizonyítékokat, amelyek azt bizonyítják, hogy a vitarendezési megállapodások lehetővé tették a felperes számára, hogy közel 18 évvel a Lundbeck fő szabadalma oltalmának lejártá előtt piacra lépessen.

6. A hatodik, arra alapított jogalap, hogy a határozat sérti az arányosság elvét:

— a határozat sérti az arányosság elvét azáltal, hogy a vitarendezési megállapodásokat elítéli, holott azok jogszerű célokat követő, a legkisebb teherrel járó eszköznek minősültek.

7. A hetedik, arra alapított jogalap, hogy a határozat az EUMSZ 296. cikket sértő módon nem kellően indokolt:

— a határozat az EUMSZ 296. cikket sértő módon nem kellően indokolt, mivel feltételezi a Bizottság által bizonyítandó tények fennállását.

8. A nyolcadik, arra alapított jogalap, hogy a határozat valamely lényeges eljárási szabályt sért:

— a határozat sérti a felperes védelemhez való jogát azáltal, hogy új állításokat és bizonyítékokat hoz fel anélkül, hogy a felperesnek lehetőséget adott volna arra, hogy meghallgassák.

9. A kilencedik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy a felperes az állítólagos jogsértést szándékosan vagy gondatlanságból követte el:

— a szóban forgó tények új és bonyolult kérdéseket vetnek fel, amelyekre a vitarendezési megállapodások megkötésekor még nem volt példa. Alaptalan az, hogy a Bizottság által kifogásolt magatartás — szándékosan vagy gondatlanul elkövetett — jogsértésnek minősül.

2013. augusztus 30-án benyújtott kereset — Merck kontra Bizottság

(T-470/13. sz. ügy)

(2013/C 325/74)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Merck KGaA (Darmstadt, Németország) (képviselők: B. Bär-Bouyssière, K. Lillerud, L. Voldstad, B. Marschall, P. Sabbadini, R. De Travieso, M. Holzhäuser, S. O ügyvédek, M. Marelus Solicitor, R. Kreisberger és L. Osepciu Barristers)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a COMP/39.226 — „Lundbeck”-ügyben 2013. június 19-én hozott C(2013) 3803 végleges bizottsági határozat 1. cikkének (1) bekezdését és 2. cikkének (1) bekezdését, valamint a Mercket érintő részében a 2. cikkének (5) bekezdését, a 3. cikkét és a 4. cikkét;

— másodlagosan törölje vagy csökkentse a Merckkel szemben kiszabott bírságot; és

— mindenesetre kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes tizenhárom jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság a cél általi korlátozás 101. cikk értelmében vett fogalmát tévesen értelmezte.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy a Bizottságnak a verseny sérülésével kapcsolatos elmélete alapvetően hibás.
3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság álláspontja sérti a jogbiztonság elvét.
4. A negyedik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen nem vette figyelembe, vagy nem megfelelően vette figyelembe a ténybeli, gazdasági és jogi hátteret, amely azt mutatta, hogy a megállapodások hiányában a GUK a citálopamot nem vihette volna gyorsabban az Egyesült Királyság piacára vagy más EGT-piacra.
5. Az ötödik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen állapította meg a Lundbeck és a GUK közötti megállapodások hatályát.
6. A hatodik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, és tévesen értékelte a tényeket, amikor azt állapította meg, hogy a Lundbeck és a GUK potenciális versenytársak.
7. A hetedik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor azt állapította meg, hogy a GUK versenyellenes szándékkal kötötte meg az Egyesült Királyságra és az EGT-re vonatkozó megállapodásokat.
8. A nyolcadik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság a Lundbeck és a GUK közötti értékátutalás mértékével és céljával kapcsolatos megállapításait illetően ténybeli hibát követett el.
9. A kilencedik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság nem értékelte megfelelően a feleknek az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdésére alapított érveit.
10. A tizedik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság nem vette kellően figyelembe a Merck által szolgáltatott, a meghatározó befolyás vélemét megdöntő bizonyítékot, éppen ezért tévesen értékelte a tényeket, és tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a vélelem nem dőlt meg.
11. A tizenegyedik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság határozatát indokolatlan késedelem miatt meg kell semmisíteni.